

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 12
Joulukuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava.
Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4.
puh. 81 54.

29:s vuosik. 1924.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Suuri ilo.

Mutta enkeli sanoi heille: Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänään Davidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. (Luk. 2: 10—11.)

Betlehemin paimenet saivat suuren ilon. He vartioivat yöllä laumaansa. Yhtäkkiä loisti taivaallinen kirkkaus heidän ympärillään ja he pelästivät suuresti. Ilmestyi enkeli, joka sanoi heille: älkää peljätkö, minä ilmoitan teille suuren ilon, teille on tänään syntynyt Vapahtaja.

Tätä päivää olivat hurskaat paimenet ikävöiden odottaneet. He olivat pyhissä kirjoituksissa luke-neet Jumalan lupauksista, joissa ennustettiin Vapahtajan tuloa. Nyt se päivä koitti. Vapahtaja oli tullut. Kiireesti jättivät he laumansa. He riensivät kaupunkiin. He tahtoivat omin silmin nähdä Vapahtajan. Heidän toivonsa täyttyi nyt. He näkivät Vapahtajan. Suuri ilo täytti silloin heidän sydämensä.

Lukemattomat ihmiset ovat sen jälkeen saaneet saman suuren ilon. Lukemattomille ihmisille on Jeesus antanut tämän ilon. Ja antaa vielä tänäpäivänä. Jeesuksen kautta saa ihminen oikean ja pysyvän ilon. Ilman Jeesusta ei ole oikeata iloa. Sillä ilman Jeesusta ihmisellä ei ole tunnon rauhaa. Ilman Jeesusta on ihminen synteihinsä sidottu. Hän on synteinsä tähden tuomion ja kadotuksen oma. Omatunto kalvaa ja soimaa häntä synnistä. Kuoleman pelko ahdistaa häntä enemmän tai myöhemmin. Pysyvää ja oikeata iloa ei ihmisellä silloin ole.

Jeesuksen kautta saadaan synnit anteeksi. Jeesus on Vapahtaja. Joka häneen uskoo, hän saa syntinsä anteeksi, hän ei huku, vaan saa ijankaikkisen elämän. Hän saa tunnon rauhan. Hän on

päässyt sovintoon Jumalan kanssa. Hän saa elää Jumalan lapsena turvallisesti ja ilman pelkoa.

Ja tästä vuotaa hänen sydämeensä hiljainen, mutta suuri ilo. Sellainen ilo, joka pysyy ja kestää kaikissa elämän kärsimyksissä ja kuolemassakin. Tämä ilo sydämessä ovat lukemattomat uskovaiset ihmiset jaksaneet kantaa suuria kärsimyksiä tyytyväisellä mielellä. Tämä ilo sydämessä ovat lukemattomat kristityt ummistaneet silmänsä rauhallisina kuoleman uneen. Tämä ilo sydämessä ovat monet kristityt rohkeasti kärsineet marttyyrikuolemankin.

Tätä suurta iloa tarjotaan meille kaikille. Taas saarnataan kirkoissa joulusanomaa: teille on syntynyt Vapahtaja. Taas pystytetään joulukuusi ja sytytetään kynttilät muistuttamaan meille: teille on syntynyt Vapahtaja, joka on maailman valo. Taas kutsutaan ihmisiä ottamaan vastaan tätä suurta iloa, oikeata jouluiloa.

Mutta surullista on, että tämä ilo ei kaikille kelpaa. Muuta iloa etsivät ja rakastavat monet. Synti ja maailman turhuus miellyttää enemmän. Monet ovat ne ihmiset, jotka hakevat itsellensä iloa synnin likaisista lähteistä. Monet ovat ne, jotka etsivät itsellensä iloa väkijuomista, epäsiiveellisydestä ynnä muusta syntisestä menosta. Etsivät iloa, mutta pettyvät. Luulevat löytävänsä iloa, mutta saavatkin lopulta turmiota ja tunnon tuskaa, pettymystä ja epätoivoa. Sillä synnin antama ilo on lyhyt ja pettävä. Kuinka moni ihminen saakaan tänäkin päivänä katkerasti katua sitä, että synnin iloissa elämänsä turmeli.

Mutta ei ole vielä kukaan katunut sitä, että omisti itsellensä sen ilon, jonka Jeesus antaa. Rientäkäämme omistamaan se ilo. Kun sen omistamme on meillä myös oikea joulu.

K. A. N.

Elias Lönnrot.

II

Elias Lönnrot ylioppilaana ja Kajaanin piiri-lääkärinä.

Siihen aikaan oli Suomen Yliopisto vielä Turussa. Elias Lönnrot, nuori ylioppilas, tahtoi päästä sinne saamaan tietoja ja lisää opetusta. Hän tahtoi tulla lääkäriksi voidakseen auttaa kärsiviä ihmisiä ja olla hyödyllinen kansalleen. Taas tuli köyhyys vastaan. Mistä saisi varoja asuaan Turussa ja jatkaakseen lukujaan yliopistossa? Silloin koitti kanelle ihana onnen päivä. Elias Lönnrot otettiin kotiopettajaksi yliopiston opettajan, professori *Törngrenin* perheeseen. Hän sai opettaa professorin poikaa. 5 vuotta asui Lönnrot *Törngrenillä*. Tämä koti oli rikas, sivistynyt ja kunnioitettu. Professorin perhe oli kovin ystävällinen Lönnrotille. Hän sai siinä asuessaan nähdä, kuulla ja kokea paljon hyvää ja kaunista, joka vaikutti kehittävästi hänen herkkään mieleensä. Talvella asui perhe Turussa, mutta kesäksi muutettiin *Laukon* kartanoon *Vesilahdelle*. Lönnrot asui *Törngrenillä* kesät ja talvet. Turussa ollessaan voi hän jatkaa lukujaan yliopistossa. Innolla antautui hän opintoihinsa. 5 vuoden kulluttua suorittikin hän maisterintutkinnon kesäkuun 11 päivä v. 1827. Samana vuonna paloi Turun kaupunki. Yliopisto muutettiin seuraavana vuonna *Helsinkiin*, josta tuli Suomen pääkaupunki. Tähän siirtyi Lönnrotkin lukujaan jatkamaan ja valmistui lääkäriksi v. 1832. Hänet määrättiin ensin lääkäriksi *Ouluun*. Mutta pian pääsi hän vakinaiseksi piirilääkäriksi *Kajaaniin*, johon hän muutti alussa vuotta 1833. Kajaanissa asui Lönnrot sitten yli 20 vuotta vv. 1833—1854.

* * *

Kajaani oli siihen aikaan pieni „kaupunki“. Siellä asui ainoastaan noin 400 asukasta. Katuja oli pari pitempää ja neljä lyhyempää, poikkikatua. Ne olivat likaiset ja ahtaat. Siat, lehmät, lampaat ja vuohet kulkivat vapaasti kesällä katuja pitkin. Talot olivat matalat ja huonot. Ne uhkasivat kaatua ohikulkijain päälle. Katot olivat rikkinäiset, akkunat särkyneet. Tahki oli akkunain sijassa vain puuluukuja tahki rievuilla tukituita reikiä seinissä. Useimmat asukkaat asuivat sisäänlämpivissä pirteissä.

Kajaanalaiset elivät yksinkertaista elämää. Talojen rouvat ja neidit tekivät itse kaikki kotiasiansa: leipoivat leipänsä, kehräsivät lankansa, kutoivat kankaansa ja pesivät pyykkinsä. Ja kun isännät illalla kävivät naapurin saunassa kylpemässä, niin palasivat he alastomina kotiinsa kadun ja torin yli.

Kaupungissa asui Lönnrotin sinne muuttaessa ainoastaan noin 5 virkamiestä perheineen. Mutta hekin olivat täällä kaukana erämaassa unohtaneet kaikki henkiset harrastukset. Ainoana huvituk-

sena oli heillä korttipeli ja juopottelu. Lönnrotia se suretti. Hän rupesi herättelemään parempia ja jalompia seurustelutapoja Kajaanin herrojen keskuudessa. Hän perusti sinne *raittiusseuran*. Hän toivoi siten voivansa vastustaa juoppoutta ja raakoja tapoja. Niihin aikoihin ei vielä kukaan ymmärtänyt ehdottoman raittiuden merkitystä. (Ehdoton raittius vaatii väkijuomain nauttimisen täydellistä, kokonaista hylkäämistä.) Lönnrot ei ollut itsekään ehdottomasti eli kokonaan raitis. Hän otti joskus muutamia ryyppyjä, niinkuin sen ajan tapa vaati. Mutta hän ei juonut liian paljon, niin että olisi tullut juovuksiin, kuten muut Kajaanin herrat. Lönnrot ei ollut juomari vaan kohtuullinen. Hän harrasti kohtuullisuutta eli puoli-raittiutta.

Piirilääkärin tehtävä Kajaanin kihlakunnassa ei ollut helppo niihin aikoihin. Piiri oli laaja, luonto karu ja kolikko. Kajaanin seutujen avarissa, asumattomissa korpi- ja suomaissa piileskeli kylmä halla, joka uhkasi sen asukkaita ja levitti nälkää ja sairautta yhtenäiseen ympäristöön. Siihen aikaan ei ollut vielä maanteitäkään paikasta toiseen. Talot ja kylät olivat harvassa. Lönnrotin täytyi liikkua virkamatkoillaan piirissään veneellä, jalkasin kävelemällä, hevosen selässä ratsastamalla ja suksilla hiihtäen. Kansa oli köyhää ja heidän asuntonsa kurjia savupirttejä. Usein oli siellä yleinen nälänhätä. Ja vaaralliset kulkutaudit kaatoivat ihmisiä tautivuoteelle. Kerran tarttui lavantauti Lönnrotiinkin. Hän makasi 5 viikkoa elämän ja kuoleman välillä tunnotonna. Hänen ystävänsä etelä-Suomessa luulivat hänen jo kuolleen ja surivat kovin. Lönnrot rakasti Kajaanin seutujen köyhää ja oppimatonta kansaa. Hän ei tahtonut muuttaa sieltä pois parempiin paikkoihin etelä-Suomeen. Hän tahtoi kestää rohkeasti vaikeuksia ja täyttää kärsivällisesti raskaat velvollisuutensa.

V. 1835 osti Lönnrot itselleen pienen maatalon, *Polvilan*, kaupungin läheltä. Hänellä oli hauskenpiä asua omassa talossa maalla, kuin huonossa kaupungissa. Lääkäriksi tultuaankaan ei Lönnrot unohtanut köyhiä vanhempiaan, jotka vielä elivät torpassaan Sammatissa. Hän otti heidät asumaan luoksensa Polvilaan. Heidän mukanaan tuli myös muita Lönnrotin sukulaisia, m. m. kaksi veljeä, Kajaaniin. Hän koetti kouluuttaa veljensä lapsia. Yksi heistä tulikin papiksi. Ja toisillekin sukulaisilleen koetti hän hankkia työpaikkoja ja raha-ansiota.

Omaa elämäänsä varten ei Lönnrot tarvinnut paljon rahaa. Hän eli hyvin yksinkertaista ja vaatimatonta elämää. Hän ei rakastanut tuhlaavaisuutta, koreilemista eikä ulkonaista loistoa. Hänen oma pukunsa esim. oli aivan yksinkertainen. Kotona kudotut ja kotona ommellut vaatteet olivat hänellä päällänsä. Pieksut jalassa, usein avojaloin kesällä, piippu suussa käveli hän Kajaanin kaduilla ja tervehti iloisen ystävällisesti vastaantulevia. Ahkerasti kävi hän uimassa ke-

sällä ja hiihtelemässä talvella. Itse hän osasi ommella ja paikata vaatteitansa. Hän oli aina ahkerassa työssä; kävi sairaitten luona ja otti vastaan potilaita (=sairaita) omassa kodissaan. Mutta väliajoilla istui hän kirjoituspöytänsä vieressä hiljaisessa kamarissaan kirjoitellen suuria kirjateoksiaan, joista puhumme tuonnempana.

Kaikki ihmiset köyhät ja rikkaat, alhaiset ja ylhäiset pitivät paljon Lönnrotista, sillä hän oli nöyrä, ystävällinen, viisas, leikkilinen ja suora Suomen mies. Eräs ulkomaalainen, joka kävi häntä tervehtimässä kirjoittaa hänestä m.m.: „Ystävällisesti otti Lönnrot minut vastaan. Minä huomasin hänen olevan keski-ikäisen, vilkassilmäisen miehen, jolla oli ystävällinen hymy (=nauru) huulilla, kasvot olivat ruskeat päivänpaisteesta ja liikkeet kömpelöt (=hitaat). Hän oli puettu yksinkertaiseen, pitkään, tummansiniseen verkatakkiin. Mutta hänen käytöksensä ja puheensa olivat niin suorat ja yksinkertaiset, että heti sydämestäni miellyn häneen.“

Elias Lönnrot eli naimattomana „vanhana poikana“ 47 vuoden vanhaksi. Oman perhe-elämän iloja ei hänellä siihen aikaan ollut. Ahkera työ, se oli hänen elämänsä ainoa ilo ja sulostuttaja. Vuonna 1849 meni hän naimisiin neiti *Maria Piponiusen* kanssa Oulusta. Morsian oli ahkera, ymmärtäväinen ja vaatimaton tyttö. Hän oli harras kristitty ja kuului „heränneisiin“. Tiedetään, että Lönnrot itsekin oli vakavasti uskonnollinen. Hän luki mielellään kodissaan Jumalan sanaa ja kävi kirkossa säännöllisesti. Kirjoittelipa hän kauniita virsiäkin, joita on virsikirjassamme. Muutamia raskaita suruja ja koettelemuksia sai hän kestää Kajaanissa ollessaan. Kerran kesällä v. 1839 palasi hän sunnuntaina Kajaanin kirkosta kotiinsa Polvilaan veneellä, jossa oli useita ihmisiä. Virrassa vene kaatui ja kaikki putosivat veteen. Lönnrot, joka oli hyvä uimari, pääsmaalle ja eräs renkipoika. Mutta Lönnrotin veljenpoika, nuori lyseolainen ja palvelustyttö eivät osanneet uida, vaan hukkuivat veteen. Muitakin suruja hänellä oli vanhempainsa ja sukulaisiensä tähden. Ja hänen ainoa, pieni poikansa kuoli yhden vuoden vanhana. Nämä surut ja koettelemukset veivät häntä yhä läheisempään yhteyteen Jumalan kanssa. Ne kasvattivat hänessä luottamusta ja rakkautta taivaalliseen isään.

Lönnrot asui Kajaanissa vuoteen 1854, jolloin hänet kutsuttiin suomenkielen professoriksi Suomen Yliopistoon Helsinkiin.

Pakurlan tila Paimiossa.

Paimion jokilaakso muodostaa erään Lounais-Suomen parhaita viljelysaukeita. Kun maanlaatu Paimion jokilaaksossa lähempänä merta on laadultaan erittäin hyvää ja kun maanviljelyskult-

tuuri näillä seuduilla on maamme vanhinta, tavataan siellä monia ensiluokkaisia tiloja. Ensimmäisenä tämän seudun hyvin viljellyistä tiloista on kuitenkin mainittava *Pakurlan* tila Paimion Vistan kylässä, n. kilometrin päässä Paimion asemalta.

Tähän tilaan oli viime kesäkuussa lähtenyt tutustumaan Turun k.m. koulun jatkokurssilaiset opettajiensa *E. J. Pesosen* ja *J. K. Palomaan* kanssa. Tämä matka muodostui heille alunperin merkittäväksi ja sisältöriikkaaksi, sillä niin järjestyksellisesti hoidetussa tilassa kuin *Pakurla* on uusien huomioiden ja havaintojen tekeminen paikallaan. Jo ensi silmäys *Pakurlan* alueeseen kiinnitti huomiota. Suuresti se erosi niistä maista, mitä olimme matkalla junan ikkunoista nähneet. *Pakurla* on kokonaisuudessaan kuin suuri puutarha. Vaikka sen pinta-ala on noin 300 hehtaaria (n. 600 tynnyrialaa), ei ole jätetty ai-noatakaan tilkkua hoitamatta. Työtä ja kustannuksia näkyi uhratun vallan rajattomasti.

Pakurlan peltojen laajuus on n. 70 ha ja metsien yli 200 ha. Peltoja viljellään kolmessa kierrossa:

A-kierto, 24 ½ ha: kesanto, vehnä, kolme heinää, kaura, palkokasvit, kaura.

B-kierto, 10,35 ha: juurikasvit, kevätvehnä, kaksi apilaheinää, vihantarehu.

C-kierto, 36 ha: kesantoruus, kaksi heinää, laidun, kevätvilja, kevätvehnä.

Tilan nykyinen omistaja, maanviljelijä *Juho Silkkilä*, jonka opastuksella kiertelimme pelloilla ja melkein kaikki huoneet, sai tilan, emäntänsä kotitalon, haltuunsa v. 1916. Sekä isännän että emännän työ on keskittynyt hartaudella tilan monipuolisen talouden hoitoon ja kehittämiseen. Näkyi, että maanv. Silkkilällä on *Pakurla* epäilemättä lähinnä sydäntä ja järkeä. Hän selitteli vakaasti kaikkea mihin huomiomme kiintyi. Muutamia kertoja hän puhui suoraan meille kuuromykille, vaikka nähtävästi ensimmäisiä kertoja, ikäänkuin tahtoen tällä tavoin rohkaista meitä, jotka niin helposti jäämme kaikessa takapajulle.

Suurta huomiota herätti meissä tilan uhkea puutarha. Sen laajuus on jo kokonaista 1 ½ hehtaaria. Ja tällä alalla kasvaa nykyään kolmattasataa omenapuuta, toistasataa luumupuuta, lähes 300 kirsikkapuuta ja n. 1000 kpl. karviais- ja viinimarjapensaita. Sen lisäksi on puutarhassa laajat vattu- ja mansikkaviljelykset, noin 100 akkunaa käsittävät lavat ja 2 lämmitettävää kasvihuonetta. Tämä puutarhamaa on entistä kivikkonummea, josta on poistettu uskomattomat määrät kiviä, ja nyt on siitä muodostunut varsin antoisa tulolähde tilalle.

Puutarhan läpi kuljimme suoraan tilan muhkeaan navetta- ja tallirakennukseen, joka on rakennettu harmaasta graniitista, ja jossa on ajanmukainen lantasaailio ja itsetoimiva juottolaitos. Navetassa oli parhaillaan levolla hyvinhoidettu

Pakurlan talousrakennukset.

karja, 23—25 lypsävää lehmää ja nuorikarja. Karjakanta on yksinomaan ayrshirerotua ja on koko karjakanta lähitulevaisuudessa pääsemässä pedigrehen. Kaikki eläimet alkavat juontaa sukunsa vähitellen yhteen ainoaan kantaemään. Suvun nykyään elävä edustavin eläin on „Kreeta“, jonka vuosituotanto on 5364 kg maitoa ja 189 kg voirasvaa. On siinä särvintä yhden lehmän osalta!

Navettarakennuksessa olevaan avaraan talliin oli nähtäväksemme kesken päivätöitä sijoitettu melkein kaikki tilan vankat hevoset. Niitä oli nautinto katsella. Erikoisesti pisti silmään tallin mallikelpoinen järjestys ja valjaitten ynnä ajokalu-
jen sijoitus.

Tilan sikala, joka on verrattain iso, on rakennettu tiilestä, kuten kanalakin. Sikatalous tarkoittaa ensi kädessä porsastuotantoa. Emakoita on 8—10 kpl. Sikakanta on puhdasta isoa yorkshirerotua. Silkkilän sikala on laajalti tunnettu hyvistä porsaistaan, ja sen mainiot rotuporsaat ovat aina etukäteen tilattuja.

Ajanmukainen kanala on emännän valtakunta. Siellä on noin puolitoistasataa kanaa, ja tässä kaakattajaparvessa näkyi tehdyn uutterasti työtä.

Kierrellyämme kaikki nämä rakennukset, johdettiin meidät tilan komeaan, hauskatyyliseen päärakennukseen, joka sijaitsee keskellä puutarhaa. Portailla otti meidät ystävällisesti vastaan tilan nuori, herttainen emäntä. Hänen opastuksellaan tutkimme päärakennuksen huoneita. Peruna- y.m. kellarit, maidon jäähdityshuone, pakari (leipomatupa) sijaitsevat kellarikerroksessa, yläkerrassa taas mitä siistimmät ja avarat asuinhuoneet, vierashuoneet, isännän työhuone ja isot salit. Isännän huoneen seinällä riippui kaksi suurta karttaa, toinen tavallinen tilankartta ja toinen taas insinööri Lauri Keson laatima salaojitus-suunnitelma. Salaojitus onkin parhaillaan käynnissä ja on tarkeitus saattaa se loppuun 3 vuodessa. Putkina on käytetty yksinomaan tiilitorvia, joita valmistaa Kupittaa Saviteollisuus O.Y. Turussa.

Maisteltuamme Pakurlan kaljaa — se oli mainiota! — ja kahvia, pistäysimme vielä kerran puutarhassa, jonka jälkeen meidät kaikki ikuistettiin.

Luonnollisesti emme ennättäneet kaikkea nähdä, m.m. viljanpuinti- ja kuivatuslaitoksia, sekä metsää, mutta tiedon mukaan ovat edelliset ensiluokkaisia ja metsää hoidetaan suunnitelman mukaisesti.

Pakurla on kieltämättä helmi Varsinais-Suomen monien ensiluokkaisten tilojen joukossa. Se sai-
kin Tampereen yl. maatalousnäytelyssä ensi palkinnon keskikokoisten tilojen sarjassa, ja se palkinto olikin hyvin ansaittu. Pakurlan tilan viljelysten voimaperäisyyttä

osoittavana mainittakoon, että m.m. turnipsisato eräinä vuosina on kohonnut aina 72,00 kiloon hehtaarin alalta. Apulantojen käyttö on kohonnut 150 kiloon ha:n alalle, ja tilalta saatujen lantamäärien lisäksi on ostettu luonnollista lantaa Vistan taajaväkisestä yhdyskunnasta.

Pakurlan isäntäväki on vielä ijältään nuorta, tuskin keski-ikässä. Heidän pitkälle ulottuvat saavutuksensa herättävät varmaan iloa heidän hiljaisessa mielessään. Mutta näitten saavutusten toteaminen ei herätä tyydytystä yksin omistajissa, vaan ne ovat omiaan rohkaisemaan ja herättämään luottamusta kaikkialla. Pitkin vuotta virtaakin Pakurlaan opinhaluisia pienviljelijöitä, talollisia, retkikuntia, kaupunkilaisia pitkien matkojen takaa, aina Karjalasta asti. Ja meille Turun viimekesäisille jatkokurssilaisille oli Pakurlaan suunnattu opintomatka merkittävin tapaus kursien ajalta.

T. Tuomola.

Lahjoja Ävikin k.m. vanhainkodille „vanhainpäivän“ johdosta.

Helsingin kuuromykät 600 mk; Eräs Helsingistä 100 mk; Tampereen k.m. 400 mk; Porvoo k.m. 220 mk; Vaasan k.m. 83 mk; Hanna Pakkala, Himanka 5 mk; Hämeenlinnan k.m. 85 mk; Emma ja Hulda Svahnström Nauvo 25 mk; Aino Dahlberg Nauvo; 5 mk. Loviisan k.m. 80 mk; Hilda Antikainen Helsinki 30 mk; Riihimäen k.m. 57 mk 25 p; Jyväskylän k.m. 185 mk; Kokkolan k.m. 50 mk; Viipurin k.m. 165 mk; Mikko Suuronen Säkijärvi 20 mk; Turun k.m. 140 mk; Karjan k.m. 57 mk; Lappeenrannan k.m. 75 mk; Tyyne Lahti Ameriikasta 24 mk; Hulda Vestling, Imatra 50 mk.

Kaikille lahjoittajille, jotka nykyisenä kalliina aikana ovat vanhainkotiä taas ystävällisesti muistaneet lausumme lämpimät kiitokset.

J. Sundberg.

U R H E I L U O S A S T O

Sana Kuurojenkoulujen voimistelunopettajille ja oppilaille.

Kuuromykkäin Urheiluliitto on jo menneenä talvena kääntynyt kirjelmillä Kuurojenkoulujen johtajien ja voimistelunopettajien puoleen pyynnöllä, että jokaisessa maamme k.m. koulussa toimeenpantaisiin laskiaistiistaina, jolloin kouluilla on sopivin lupapäivä, oppilasten välinen hiihtokilpailu hiihto- ja urheiluharrastuksen virittämiseksi nousevan polven mielissä.

Tarkoitusta varten on nyt KUL hommannut komean kiertopalkinnonkin, joka näkyy allaolevassa kuvassa. Kilpi on hopeaa, tammisella pohjalla, ja kyllin arvokas ripustettavaksi voitonmerkkinä minkä koulun juhlasalin seinälle hyvänsä. Kiertopalkinnon kulmiin kiinnitettäviin hopealevyihin kaiverretaan voittaneen koulun joukkueen kolmen parhaan hiihtäjän nimet ja aikamäärät.

Täten käännymme jälleen Teidän puoleenne, kehoituksella ajoissa ryhtyä valmisteluihin tulevan Laskiaistiistain kilpailuja varten. Pyydämme arvoisia Voimistelunopettajia jo nyt, ennen joulua, teroittamaan oppilastensa mieliin ennakkovalmennuksen tärkeyttä, että he joululomalla ollessaan ahkeralla hiihtoharjoituksella karaiseisivat ruumistaan voimakkaaksi ja sitkeäksi kestäväksi kilpailujen tuottamaa ponnistusta. Samoin pyydämme heitä huolehtimaan siitä, että kilpailut todellakin pidetään allaolevien sääntöjen mukaisesti ja tulokset lähetetään heti KUL:n toimistoon, os.: Helsinki, Rikhardink. 2.

Olisi hyvin suotavaa myöskin k.m. koulujen tyttöoppilaille järjestettäväksi, ulkopuolella kiertopalkinnon, hiihtokilpailuja heidänkin urheiluharrastuksensa virittämiseksi.

Suomen kuuromykkäkoulujen kiertopalkinnon säännöt.

1 §.

Kuuromykkäin Urheiluliiton perustaman kiertopalkinnon tarkoituksena on hiihtoharrastuksen herättäminen ja kohottaminen Suomen Kuuromykkäkoulujen oppilaiden keskuudessa.

2 §.

Kiertopalkinnosta järjestää Kuuromykkäin Urheiluliitto kilpailut alle 18 vuotisille pojille 5 km. matkalla vuosittain laskiaistiistaina.

Muist. Nämä kilpailut suoritetaan kaikissa maamme kuuromykkäkouluissa yht'aikaa, ollen ne koulujen väliset. Kilpailurata tulee suunnilleen yhtäläinen joka paikassa, *tasamaalla.*

3 §.

Kiertopalkinto annetaan sille koululle, jonka 3 poikaa ovat saavuttaneet parhaimman yhteenlasketun ajan.

Koulu, joka kolmasti voittaa kiertopalkinnon, saa sen omakseen.

Sitäpaitsi annetaan voittavalle hiihtojoukkueelle KUL:n kunniakirjoja, urheilukirjallisuutta ja arvoesineitä.

4 §.

Kun kiertopalkinto on joutunut kolme kertaa voittaneen koulun omaksi, kaiverretaan siihen KUL:n kustannuksella voittajien nimet, kilpailuajat ja -tulokset.

5 §.

Jos joukkueita on vain yksi, niin pidetään sitä voittajana, jos se joukkue suorittaa kilpailun loppuun.

6 §.

Kiertopalkinnosta kilpailtaessa noudatetaan SVUL:n kilpailusääntöjä.

7 §.

Jos näihin sääntöihin halutaan muutoksia, on suostumus Kuuromykkäin Urheiluliiton liittohallitukselta hankittava.

Nuoret kuuromykkät! Te olette sanomalehdistä lukeneet suomalaisten urheilijain suurvoroista olympialaisissa kisoissa. Ehkä olette jokainen silloin innostuneet, ihmetelleet ja ihailleet noita sitkeitä miehiä, jotka tekivät isänmaansa nimen kuuluisaksi ympäri maailman. Ehkä olette toivoneet itsekkin kerran tulevanne noiden olympialaisvoittajien veroiseksi, kansanne kunnioittamaksi ja rakastamaksi, kuten Kolehmaisat, Stenroos, Nurmi, Ritola ja monet muut. — Te voittekin jokainen tulla samallaiseksi, jos vaan ahkerasti harjoitlette heidän esimerkkinsä mukaan. Kuuromykkäin Urheiluliitto, jonka tehtävänä ruumiillisen kuntoisuuden kohottaminen kuuromykkäin keskuudessa on, on lahjoittanut ylläolevien sääntöjen mukaan kippailtavaksi komean kiertokilven, joka tulee koristamaan sen koulun juhlasalin seinää,

jonka koulun pojissa kerrallaan löytyvät Suomen kuuromykkäinkoulujen parhaimmat hiihtäjät.

Vast'edes tulee Kuuromykkäin Urheiluliitto toimittamaan kiertopalkinnon kuurojenkoulujen oppilaille kilpailtavaksi myöskin kesäurheiluiissa, innostaakseen teitä yhä monipuolisempaan ruumiillisen kuntoisuutenne harjoittamiseen. Toivomme, ettemme ole turhaan kääntyneet teidän puoleenne, joista kerran on tuleva „vanhan kaartin“ kaaduttua Liittomme kantajoukko, näyttämään mainetta suomalaiselle sisulle ja kunnolle sekä koti- että ulkomaisilla kilpailukentillä.

Helsingissä, joulukuulla 1924.

R. E. Pittkänen.

Koetilaus. Koska kuluvan vuoden alusta ilmestymään alkanutta *Kuuromykkäin Urheilulehteä*, sen hinnan kalteudesta (4 numeroa vuodessa, hinta 40:—) huolimatta

monet urheiluelämään innostuneet kuuromykkät (ja joku kuulevakin) halusivat tilata itselleen, on ajateltu ensi vuonna järjestää lehti niin, että sitä voisivat yksityisetkin jäsenet tilata. Lehti tulee monistelukoneella „painettuna“ 12—18 sivuisena ilmestymään neljä kertaa vuodessa, maalisk., kesä-, syys- ja joulukuussa, ollen sen tilaus-hinta vuodessa 15 markkaa. Saadaksemme selville, josko kannattaa yritykseen ryhtyä, olemme päättäneet järjestää koetilauksen KUL:n alaisten seurojen jäsenten keskuudessa. Sitä varten seuraa Kuuromykkäin Urheilulehden joulunumeron mukana tilauslista, jolle halukkaat tilaajat voivat tilauksensa merkitä. KUL:n liittoneuvoston kokouksessa sitten koetilauksen perusteella päätetään, josko kannattaa lehteä toimittaa yksityisillekin tilaajille.

K.U.L. järjestää loppiaisiltaman 5. 1. 1925 kl. 8 ip. H.K.Y:n huoneustossa, Rikhardink. 2:ssa. Vaihteleva ja arvokas ohjelma. Sisäänpääsy 10 mk. Tulot lankeavat urheilumatkan hyväksi Pohjoismaisiin kisoihin.

Kuvia kuuromykkäinkokouksesta Trondhjemissa Norjassa.

Julkaisemme entisten lisäksi tässä vielä kaksi kuvaa pohjoismaisesta k.m. kokouksesta Norjassa. Ne eivät mahtuneet joululehteen. Toisessa kuvassa nähdään kokouksen puheenjohtajat sekä joukko huomattavimpia kuuromykkiä Norjasta, Tanskasta, Ruotsista ja Suomesta. He ovat k.m. yhdistysten puheenjohtajia, sihteeriä tahi muutoin johtohenkilöitä k.m. piireissä.

Toisessa kuvassa (seuraavalla sivulla) nähdään

kokouksen tulkit, jotka käänsivät keskustelut ja esitelmät joko viittoma- tahi puhekielelle. Siinä nähdään m.m. 5 kuuromykkäin pappia rinnattain, sekä viimeisenä rivin oikeanpuoleisessa päässä k.m. koulun johtaja Beck Tanskasta. Kuvassa oleva nainen on kuuleva rouva Becker Köpenhaminasta. Hän on urkurina k.m. kirkossa ja hänen k.m. miehensä on kirkonpalvelijana.

Tilitys kertyneistä varoista

Karl Oskar Malmin muistopatsasta varten.

Kuurojen auttajayhdistys Pori N:o 568 Smk 59; Neiti S. Nordlund, Pori N:o 605, Smk 70; Juho Salo, Pori N:o 604, Smk 221; N:o 601, Smk 211; N:o 603, Smk 10; Kalle Hauskala, Urjala N:o 643, Smk 91; Rouva Anna Norsted, Turku N:o 102, Smk 100; Juho Hakko, Laihia N:o 704, Smk 105; Lauri Raitanen Mynämäki N:o 679, Smk 165; Iisakki Nyrhinen, Ylistaro N:o 786, Smk 246; Salmo Kokko, Mustamäki N:o 779, Smk 7; Maiju Nieminen, Hajala N:o 671, Smk 70; Juho Lehtonen, Lahti N:o 657, Smk 300; J. E. Raitio, Porvoo N:o 682, Smk 356; Tekla Väänänen, Alapitkä N:o 818, Smk 100; Asseri Haapaniemi, Jalasjärvi N:o 794, Smk 122; Sven Lindholm, Porvoo N:o 12, Smk 190; P. Edvard Lindroos, Hummelsund N:o 92, Smk 296; Sama N:o 8 Smk 244; Karl Lindell, Nagu N:o 99, Smk 40; Opettaja Valter W. Porvoo N:o 2, Smk 30; Edith Collin, Tuusula, N:o 76, Smk 95; Aino Lindqvist, Helsinki N:o 150, Smk 100; Neiti Helga Montin, Helsinki N:o 61, Smk 60; Elis Notjärvi-Dahlbacka Kokkola Gamla-karleby N:o 103, Smk 100; Sama N:o 136, Smk 110; Betty Hallberg, Solv N:o 100, Smk 155; Alfred Hallberg, Solv N:o 131, Smk 100; Gerda Andersson, Turku N:o 109, Smk 300; Alice Westerlund, Porvoo N:o 12, Smk 208; Carl Erik Martola, Wasa N:o 142 Smk 95; Nils Ader Kimito, N:o 138, Smk 85; Margit Vinsten, Turku N:o 108, Smk 150; Sylvia Ehrnsten, Tammisaari N:o 93, Smk 125; Edla Johansson, Vahto N:o 737, Smk 220; Emil Hanelius, Rusko N:o 741, Smk 123; Ernst Eriksson N:o 107, Smk 100; Vilho Kujala, Kauhajoki N:o 715, Smk 100; Anni Sallgén, Kokemäki N:o 685, Smk 211; Sama N:o 2, Smk 100; Helena Rusanen, Peltosalmi N:o 774, Smk 105:25; Helvi Korhonen, Sortavala N:o 824, Smk 81; Vihtori Kujanhaara, Lapua N:o 654, Smk 250; Yrjö Iltanen, Halikko N:o 785, Smk 55; Frans Peräkorpä, N:o 791, Smk 40; Elina Koivula, Karvia N:o 653, Smk 150; Maria Söyrinki

Vasa N:o 582, Smk 201; Pastori K. A. Nyman, Vaasa, N:o 562, Smk 200; Nelly Finne, Vaasa N:o 56, Smk 63:50; Pastori K. A. Nyman, Vaasa N:o 55, Smk 43; Lauri Kärki, Tohmajärvi N:o 650, Smk 60; Adolf Marttila, Säynätsalo N:o 707, Smk 155; Oskar Kämäräinen, Sulkava N:o 731, Smk 65; Nils Nygård, Munsala N:o 90, Smk 15; Urho Keränen, Rantsila N:o 804, Smk 5; Edith Jakobsson, Kokkola N:o 45, Smk 61; Hannes Turunen, Juvankoski N:o 833, Smk 15; Martta Kärkkäinen, Kiuruvesi N:o 831, Smk 61; Johan Vauhkonen, Rantasalmi N:o 692, Smk 152; Hjalmar Arimaa, Rauma N:o 629, Smk 110; Akseli Kuneinen, Mietoinen Smk 210; Lea & Ester Byström Forsby, Bennäs N:o 147, Smk 82; Anna Alasalmi, Rantsila N:o 630, Smk 20; Aurora Forsström, Sibbo N:o 11, Smk 372:50; Helga Klemola, Veteli N:o 810, Smk 190; Runar Gripström, Kronoby N:o 135 Smk 130; Hilda Andbacka, Kronoby, N:o 69, Smk 118; John Sundblom, Föglö N:o 86, Smk 55; Rikhard Peltonen, Mäntsälä N:o 673, Smk 105; Iisakki Metsola, Karvia N:o 784, Smk 100; Matti Lahti, Ilmajoki N:o 661, Smk 220; Tyyne Mäkelä, Kuusankoski N:o 722, Smk 105; Olga Forsten, Salo N:o 91, Smk 50; Elina Mäkinen, Räystä N:o 769, Smk 225:50; Fanny Åberg, Borgå N:o 9, Smk 257; Pekka Poikselkä, Myllypelto N:o 677, Smk 30; Pastorin rouva Amalia Grönberg, Nurmes N:o 637, Smk 50; Lyydi Vahteristo, Tammela N:o 723, Smk 120; Karin Vesterlund, Tammisaari N:o 17, Smk 205; Ragnar Östman, Viipuri N:o 145, Smk 105; Ethel Humble, Viipuri N:o 94, Smk 100; Uno Björn, Jakobstad N:o 121, Smk 55; Anna Lassas, Teerijärvi N:o 120, Smk 104; Gustav Svefvar, Malaks N:o 132, Smk 60; Kalle Koskela, Kokkola N:o 799, Smk 115; Elsa Hovi, Säkkijärvi N:o 636, Smk 42; Albert Laine, Hajala N:o 782, Smk 210:45; Eeva Mielonen, Savonlinna N:o 756, Smk 45; Pauliina Säisä, Iisalmi N:o 834, Smk 100; Matti Hämäläinen, Viitasaari N:o 641, Smk 80; Sama N:o 802, Smk 3; Fanny Lintula, Oulainen N:o 749, Smk 40; Anna Niskala, Kempele N:o 754, Smk 45; Eino Vallo, Kemi N:o 795, Smk 50; Saimi Sinkkonen, Mänttä N:o 689, Smk 135:50; Iida Anttila, Jaala,

N:o 822, Smk 20; opettajat Anna Nyström, Turku N:o 20, Smk 50; Mathilda Gullman, Malaks N:o 124, Smk 220; Mila Gustafsson, Helsinki N:o 33, Smk 100; H. L. Turku N:o 510, Smk 10; Johannes Granfors, Öfvermark N:o 126, Smk 150; Aina Mattsson, Lemland N:o 43, Smk 25; Edwin Sundqvist, Teerjärvi N:o 119, Smk 45; Emil Sjöblom, Kimito N:o 112, Smk 5; Erik Ruonaniemi, Kronoby N:o 47, Smk 150; Eliina Ruonaniemi, Kronoby N:o 586, Smk 245:50; Thyra Emet, Teerjärvi N:o 148, Smk 90; fru Julia von Bonsdorff, Helsinki N:o 32, Smk 110; Isak Eneberg, Hyvinkää N:o 80, Smk 60; Ida Viljavuo, N:o 553, Smk 30; Hels. Km. Yhd. N:o 554, Smk 70; Väinö Salomaa, Kerava N:o 744, Smk 30; Hannes Ylén, Hämeenlinna N:o 621, Smk 100; Sama N:o 622, Smk 125; Vihtori Lounio, Hämeenlinna N:o 624, Smk 215; Alma Skytt Hämeenlinna N:o 625 Smk 226:75; Heikki Sipilä, Inba N:o 688, Smk 88; Jaakko Leppälä, Jalasjärvi N:o 717, Smk 105; Kustaa Kaunismaa, Huitinen N:o 656, Smk 210; Oskari Louutu, Sammaljoki N:o 662, Smk 53; Kaarlo Markkula, Lavia N:o 666, Smk 110; Tuomo Havulinna, Huitinen N:o 740, Smk 240; Akseli Ritälä, Tyrvää N:o 789, Smk 82; Ida Hakala, Killinkoski N:o 724, Smk 85; Matti Outinen, Viipuri N:o 811, Smk 10; Viipurin Kuuromyökkäin yhdistys N:o 587, Smk 131; Anna Puttila, Iitti N:o 685, Smk 140; Erkki Kuutti, Sammaljoki N:o 781 Smk 50; Anna Karvonen, Leppävirta N:o 827, Smk 93; Sanni Myllymäki, Lapua N:o 765, Smk 96:10; Martti Syväjärvi, Isojoki N:o 792, Smk 64:50; Elin Ojaniemi, Peräseinäjoki N:o 750, Smk 125:75; Isakki Ojala, Salo N:o 742, Smk 100; Toivo Lehtonen, Loppi N:o 751, Smk 110; Herman Rintamäki, Nurmo N:o 767, Smk 125; Vilho Leskinen, Säyneinen N:o 660, Smk 90; Onni Pöyhölä, Virrat N:o 676, Smk 110; Hulda Hänninen, Pyhäntä N:o 639, Smk 10; Hilja Nikulainen, Hankasalmi N:o 732, Smk 11; Sävele Angervo, Naantali N:o 746, Smk 662; Augusta Salovaara, Peltosalmi N:o 820, Smk 30; Artur Karlsson, Kervo N:o 74, Smk 60; Anian Nyman, Hanko N:o 66, Smk 100; H. fors Dövstumsförening N:o 21, Smk 20; Jarl Hällberg, Helsinki N:o 25, Smk 100; Otto Backman, Lapträsk N:o 105, Smk 253:50; Anders Nyqvist, Liljendal N:o 106, Smk 225; Helsing. Kuuromy. yhdistys N:o 551, Smk 45; Sama N:o 552 Smk 10; Sama N:o 555, Smk 5; Sama N:o 557, Smk 40; Lennart Mäkelä, Kausala N:o 664, Smk 120; J. F. Talvia, N:o 578, Smk 117; Fanny Heino, Viipuri N:o 589, Smk 20; J. F. Talvia, Kiikka N:o 591, Smk 817; Mauri Karimäki, Kiikka N:o 593, Smk 174:25; Vilho Kallio, Kiikka N:o 595, Smk 116; Lauri Vainola, Riihimäki N:o 616, Smk 240; Olga Nuutinen, Keitele N:o 823, Smk 45; Anna Nevalainen, Joroinen N:o 826, Smk 180; Lempi Santala, Merikarvia N:o 805, Smk 105; Inari N:o 739, Smk 100; Vihtori Karhusaari, Karvia N:o 734, Smk 57:25; H. Nyberg, Helsinki N:o 561, Smk 120; Aino Havola, Nastola N:o 36, Smk 85; J. Sauselin, Ylistaro N:o 787, Smk 150; Villiam Behm, Krogsnäs N:o 15, Smk 40.

Tietoja kotimaasta.

60 vuotta täytti jouluk. 7 p:nä Porvoon k.m. yhdistyksen puheenjohtaja neiti *Ellen Carlstedt*. Neiti C. on huomattavimpia k.m. maassamme. Aikoinaan toimi hän käsityöopettajattarena Porvoon k.m. koulussa siihen aikaan, kun koulu vielä oli „viittomakoulu“. Itseopiskelun avulla on hän kerännyt itselleen tietoja runsaammin kuin monet toiset ikäisensä k.m. Tietoja ja vakavan, hyvän käytöksensä tähden on hän kohonnut johtavaan asemaan kuurojen joukossa. Porvoon k.m. yhdistyksen puheenjohtajana on hän ollut varmaan koko yhdistyksen olemassaolon aikana. Hän nauttii toveriensa täyden luottamuksen ja kunnioituksen.

Viipurin Kuuromyökkäin Yhdistys viettää kuusijuhlan kaupungin keskuakansakoululla tammik. 5 päivänä.

Pieni joulujuhla pidetään Lahdessa rukoushuoneessa tammik. 1 p:nä kello 5 i.p.

Hämeenlinnan kuuromyökkäinyhdistys viettää kuusijuhlansa 4 p. tammik. 1925 Ruotsalaisen yhteiskoulun juhlasalissa P. Niitykatu 1 vastapäätä linnaa klo 4 i.p.p. Runsaasti ohjelmaa. Kaikki tervetulleita.

Riihimäen Kuuromyökkäinyhdistyksen joulukuusijuhlapidetään vanhan tavan mukaan uutena vuotena (1 p. tammik. klo 12 päivällä. Ohjelma koetetaan saada hauskaksi sillä koelitakaa k:mykät pitää mielessänne tämä hauska illanvietto. Siis tervetuloa kaikki mukaan!

TILATKAA

KUUROMYKKÄIN LEHTI v. 1925!

Kuuromyökkäin oma lehti ilmestyy taas ensi vuonna 1925 samankokoisena ja samaan suuntaan toimitettuna kuin tähänkin asti. Se sisältää opettavia, hyödyllisiä ja huvittavia kirjoituksia Suomen kuuromyökkäin ja heidän ystävänsä luettaviksi. Siihen painetaan uutisia ja tietoja koti- ja ulkomaankin kuuromyökkäin elämästä ja harrastuksista. Myöskin hankitaan siihen kuvia varojen mukaan. Lehdessä on erikoinen *urheiluosasto*, jota hra *E. Karilas* hoitaa.

Jokaisen kuuromyökkäin on tilattava oma lehtensä ja levitettävä sitä myös kuulevain sukulaistensa ja tuttavainsa keskuuteen!

Kuuromyökkäin Lehti ilmestyy kerran kuussa 8-sivuisena. — Tilauhinta on entinen, 10 mk. vuodessa. *K. m. koulujen oppilaat saavat lehden 5 markalla kun tilaus tehdään yhdessä jonkun opettajan kautta.*

Lehteä voi tilata kaikissa postitoimistoissa maalla ja kaupungeissa tahi suoraan toimistosta osoitteella: *Kuuromyökkäin Lehti, Helsinki, Johanneksentie 4.*

Puolenvuoden tilauksia ei oteta vastaan! Tilata lehti ajoissa joulukuussa!

Hugo Nyberg.

UUDENVUODEN ONNITTELUJA

otetaan lehtemme tammikuun numeroon. Maksu on 5 mk hengeltä. Rahat lahjoitetaan Ävikin vanhan kodin hyväksi. Onnittelet on lähetettävä ennen tammik. 10 päivää. Kuuromyökkäin Lehden osoite on *H. Nyberg, Johanneksentie 4, Helsinki.*

HUOMATKAA!

Oletko jo tilannut oman lehtesi, „*Kuuromyökkäin Lehden*“? Älä unhotta tilata sitä! Tilaa se jo *joulukuussa* postikonttorista, tahi suoraan toimitukselta Helsingistä. Ikävää on olla jos ei lue „*Kuuromyökkäin Lehteä*“.